

ה"ת 35112/09/19 - אחמד סקר נגד משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 35112-09-19 סקר נ' משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה (רמלה)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט וויליאם חאמד
מבקש	אחמד סקר
נגד	
משיבה	משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה (רמלה)

החלטה

מבוא:

בקשה להשבת תפוס.

ביום 12.9.19 תפסו פקחי המשרד להגנת הסביבה כלי רכב מסוג משאית מס' רישוי 60-969-57 ורכב שופל מס' 5052591-4 (להלן: "התפוסים"), השייכים למבקש.

התקיימו דיונים בפניי, הוגשה תגובה מאת המשיבה לאחר הדיון הקודם וכן הוגשה תשובה לתגובה מאת המבקש.

טיעוני המבקש:

המבקש, בבקשתו בכתב ובתשובתו בכתב וכן במסגרת הדיונים בפניי, טען כי לא מתקיים יסוד סביר להניח כי בוצעו עבירות באמצעות התפוסים הנ"ל. כמו כן, טען כי הפגיעה בזכות הקניין של המבקש עקב תפיסת התפוסים היא קשה ביותר ולא מידתית ועל ביהמ"ש להורות על ביטול התפיסה ולהשיב את התפוסים למבקש בכפוף לתנאים מגבילים אשר יבטיחו את תכלית התפיסה ויפחיתו מהפגיעה בזכויות הקניין של המבקש, ומהפגיעה במקור פרנסתם שלו ושל משפחתו.

עוד טען, כי אין מקום לבסס את התפיסה על עילת החילוט שכן, חילוט תפוס אפשרי אך לאחר הרשעת הנאשם בדיון, וכן אין צורך בהמשך התפיסה על מנת להציג את התפוסים כראיה במשפט שעה שניתן להסתפק בהגשת תמונות של התפוסים כראיה במקום התפוסים עצמם.

טיעוני המשיבה:

המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה ולהורות כי יכולה היא להמשיך ולתפוס את התפוסים לתקופה הקבועה בחוק (180 ימים). לטענתה, העבירות שמבוצעות באמצעות תפוסים כאמור, פוגעות קשות באיכות הסביבה, מזהמות את שטחי המדינה ופוגעות בחי ובצומח וכן במאגרי המים. עוד הוסיפה כי תפיסת כלי הרכב אשר שמשו לביצוע העבירות כאמור, מסייעת למנוע עבירות נוספות בעתיד ומהווה גורם מרתיע כשלעצמו. כמו כן טענה כי לחובת המבקש הרשעות קודמות בעבירות דומות וכן הליכים דומים של תפיסת כלי רכב שהיו מעורבים בביצוע עבירות דומות (ב"כ המשיבה פירטה בסעיף 8 לתגובה את ההליכים הקודמים בעניינו של המבקש כאן).

דין והכרעה:

המשיבה תפסה את התפוסים בהתאם לסמכותה לפי סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (נוסח חדש) תשכ"ט - 1969 לפיו:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו

חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש

ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע

עבירה או כאמצעי לביצועה".

בהחלטה שניתנה במסגרת ישיבת יום 26.9.19, קבעתי כי מתקיים יסוד סביר להניח כי בוצעו עבירות של השלכת פסולת, כמיוחס למבקש ע"י המשיבה, באמצעות התפוסים הנ"ל, וזאת לאחר שעניינתי בחומרי החקירה שהוגשו לעיוני במהלך הדיון, והוספתי כי המדובר בראיות המסבכות לכאורה את המבקש בביצוע עבירות כאמור במספר הזדמנויות (שורות 4 עד 11 עמ' 6 לפרוטוקול).

השלכת פסולת ברשות הרבים מסכנת את שלום הציבור, שכן מדובר בשטח פתוח שיש לציבור הרחב גישה אליו ודרכו, ואותה פסולת מקימה סיכון מוחשי לפגיעה בשלומם של העוברים במקום. כמו כן המדובר במעשה המביא לזיהום מקורות המים ולפגיעה בחי והצומח, ופגיעה באיכות הסביבה בכלל. מכאן הצורך, גם בשל התפשטות התופעה של זיהום הסביבה ע"י השלכת פסולת ברשות הרבים, לנקוט באמצעים המוסדרים בחוק לשם מיגור התופעה, לרבות ע"י ענישה הולמת בעניינו של מי שהוכח כי ביצע עבירות כאמור, וכן ע"י נקיטה באמצעים לפי הדין לתפיסת הכלים אשר שמשו לכאורה לביצוע עבירה מהסוג הנ"ל, וזאת במטרה למנוע המשך ביצוע עבירות ולקיים צורכי הרתעה.

תפיסת הכלים לפי סעיף 32 הנ"ל, מהווה אמצעי מניעתי ולא עונשי, ויש להפעילו באופן מידתי, נוכח פגיעתו בזכות הקניין של הטוען לזכות בתפוס, כאשר אותו טוען לזכות נהנה מחזקת החפות משטרם הועמד לדין או טרם הורשע, ועל

ביהמ"ש, לאור אלה, לבחון אפשרות השבת התפוס לבעל הזכות בו בתנאים אשר יפחיתו את הפגיעה בזכויותיו של זה מחד, ולקיים אחר תכלית התפיסה מאידך.

בעניין של המבקש שבפניי לא מדובר באירוע יחיד וראשון של שימוש בכלי רכב לביצוע העבירות של השלכת פסולת במקום ציבורי. המבקש, כפי שפירטה המשיבה בתגובתה, הורשע בעברו בביצוע עבירות דומות, במספר הליכים שונים, ונדון לעונשים שונים, לרבות מאסרים על תנאי וקנסות כבדים, כאשר באחד ההליכים (ת"פ 54516-09-16 שלום עכו), כפי שצוין בסעיף 8(ג) לתגובה, הוארכה תקופת המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד כנגדו, בצד הטלת קנסות או פסילה של רישיון הנהיגה. לא היה בכל ההליכים הנ"ל, כדי להביא את המבקש לחדול מביצוע מעשה עבירה דומים.

לא זו אף זו, כנגד המבקש ננקט הליך דומה, במספר הזדמנויות, שעניינו תפיסת כלים ששמשו לביצוע עבירה דומה, כאשר בחלק מאותם הליכים נענה ביהמ"ש לבקשתו להשיב את התפוסים לידי ובחלקם האחר דחה בקשה זו (בית המשפט העליון אישר את ההחלטה בדבר המשך התפיסה עד תום ההליכים, ראה סעיף 8(ג) לתגובה). גם הליכים אלו לא הרתיעו את המבקש מלשוב ולבצע עבירות דומות כאמור.

יוצא כי, בנוסף לעובדה כי המבקש ביצע לכאורה עבירות של השלכת פסולת ברשות הרבים במספר הזדמנויות, במסגרת הפרשה שבפניי, והוא עשה כן תוך שימוש במספר כלים, נשוא הבקשה כאן, הרי שהוא לא עשה כן בבחינת מחדל ראשון, אלא שהמעשים הנ"ל מהווים חוליה נוספת בשרשרת מעשי עבירה דומים, שבוצעו על ידו בעבר, תוך שימוש בכלי רכב אחרים, ובגין אלה הורשע ונדון לעונשים שונים.

האינטרס הציבורי בדבר השמירה על שלום הציבור ואיכות הסביבה, מאגרי המים ושלמות החי והצומח, גובר על האינטרס הפרטי - כלילי של המבקש להשבת התפוסים לידי. המבקש לימד על עצמו, על רקע עברו הפלילי וההליכים שננקטו נגדו בעבר, כמי שמזלזל בדין וברשויותיו, מעדיף את טובתו הכלכלית על פני האינטרס הציבורי הנ"ל וקיום שלטון החוק, וכמי שלא הפנים את המסר ולא הפיק לקח מאותם הליכים קודמים. במבקש כאמור לא ניתן ליתן אמון כי יימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד באמצעות התפוסים הנ"ל, במידה ויושבו לידי.

סוף דבר:

לאור על האמור, שוכנעתי כי אין בנמצא תנאים מגבילים שיש בהם כדי לאיין את הסיכון המוחשי הנשקף מהמבקש כי ישוב ויבצע עבירות דומות בעתיד תוך שימוש בתפוסים הנ"ל, במידה ואלה יושבו לידי, ואשר יש בהם כדי לקיים אחר צרכי התפיסה, שעניינם ביטול המסוכנות הנ"ל ואפשרות חילוט התפוסים, במידה והמבקש יורשע בדין.

אני דוחה את הבקשה.

אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא החלטה זו לב"כ הצדדים, בפקט או בדואר רשום.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תש"פ, 24 אוקטובר 2019, בהעדר
הצדדים.